

Без Динкића се не може?

Пише: Бранислав Костић
понедељак, 29 јул 2013 13:06

Без Млађана Динкића се не може. Сада, када су Уједињени региони "преломили" и сагласили се са коалиционим партнерима да се неизостивно мора наставити с "реформским", "про-европским" и "антикорупцијским" путем, путем без алтернативе, недвосмислено је јасно која је и каква улога лидера УРС-а, с којом се недвосмислено саглашавају они који су 2.000. године били с друге стране барикада.

Реч је, пре свега, о социјалистима и, наравно, премундуреним радикалима – напредњацима. Изузимајући чињеницу да су др Војислав Шешељ и шачица ортодоксних радикала остали на устаљеним позицијама, сви други који чине језгро актуелне власти, проевропски оријентисане, али окренуте, како веле и истоку и западу, до јуче су били огорчени непријатељи, декларисани евромрзци, а данас су "угледни" и еуропски оријентисани грађани Србије, која је на коленима. Једино је, тих преломних година, "Великог октобра", у време када се некаква прва овековна плишана и офарбана револуција догађала, и на мала врата доводила оне које су се "заклели небу и земљи" да ће уништити Србију (уз подршку Немаца пре свих, али не мање заслуга припада и многим другима из еуропског ешалона, али и Американцима, штавише) Динкић са својим саборцима окупљеним око ДОС-а био за ово што нас данас, полако али сигурно сустиже. Зато и не чуди његова "спремност" да остане у "првим борбеним редовима" са својим до јуче крвним непријатељима и идеолошким неистомишљеницима. То је и једини начин да нас све заједно, а мимо воље огромне већине обманутог и заведеног народа, уведе у "свет благостања", у Европску унију. Управо у ону асоцијацију која недвосмислено посустаје, која је централизованарија и мање демократска од многих земаља овог света, и у којој има чланова првог, другог и иних редова...

Зар се недвосмислено не потврђује чињеница да нас актуелна елита, у континуитету, од 2000. године, убеђује да ће овом народу препород донети странци. Зар се страним инвеститорима, који се руководе само и искључиво интересима, не дају баснославне

Без Динкића се не може?

Пише: Бранислав Костић
понедељак, 29 јул 2013 13:06

паре за отварање сваког радног места. И зар се наш радник не експлоатише, зар не ради за багателно малу плату, зар већина тих запослених у фирмама странаца није остала без елементарних права, социјалних, синдикалних, оних права која произилазе из рада и Устава. И коначно, зар профит који те фирме остваре не иде у земље одакле долазе тзв. инвеститори. Смедерево је најочигледнији пример, а тим путем ће данас, сутра, кренути сви страни инвеститори, којима смо ми отворили, и финансирали парама нас самих, радна места. Од Крагујевца, Инђије до Ваљева... Економија је сурова, а капитал, па то је говорио још давно Маркс (а данас га помињу више него икада, као да је не дај Боже – умро!!!) руководи се само и искључиво интересом.

Емоције и алтруизам остављене су неким другима, некима који се баве хуманитарним радом и који, одавно, из све снаге запомажу и моле тзв. нашу елиту, политичку пре свих, да тако, капом и шаком помаже наше привреднике, мале, средње и велике. Наравно, међу тим и таквим привредницима нашим има много оних који су богатство згрнули преко ноћи, уз подршку пријатеља с Запада, али и политичара који деценију и више владају овим просторима, који су приватизовали, што се приватизовати не може, и који су постали као Крез богати за пар година (а ни трули капиталисти богатство нису стицали за пар година већ генерацијама).

С банкама, прича је иста. Динкић је кумовао и довођењу страних банака (наше банке готово да не постоје у Србији) које нам данас нуде "сјајне" потрошачке и кеш кредите, по каматама безобразно високим. По каматама које су највише у свету и које у њиховим домицилним земљама не би прошле ни кроз прозор, а камоли на велика врата. Довео нам је банке које не поштују клијенте, које их обмањују, отимају и зарачунавају шта и како им се ћефне. И успут, онако ноншалантно као да то није ништа, уништио са својим сарадницима из борбеног ешалона 2000, а и актуелне власти, готово све институције, од којих су остале само љуштуре и рушевине...

Без Динкића се не може?

Пише: Бранислав Костић
понедељак, 29 јул 2013 13:06

Београд, 29. јула 2013. Љубић проба да се врати у Пошту и да се врати у Републику Српску. Љубић

Љубић проба да се врати у Пошту и да се врати у Републику Српску. Љубић